

klavža in njegove soproge hišo in dvor, „daz gelegen ist zu Saltzburg in den gehay an der steten auf der alben gegen des von Chyemsee über“. Podpisan je: „Herr Hanns von Wygoldingen, Pfarrer zv Pettaw“. V listini, s katero je opat Oton pri sv. Petru v Solnogradu ovo kupčijo potrdil, imenovan je: „Hanns, pfarrer zv Pettaw, chapplan vnsers hern von Saltzburg“. ¹⁾ Dne 16. apr. l. 1394. mu je papež Bonifacij ukazal, naj Studeniškemu samostanu brani stare dohodke, ki jih ima od Slivniške župnije dobivati ²⁾ Slednjič je naveden kot priča v listini od 19. febr. l. 1396. Ž njo javlja Bernhard Ptujski, da je z dovoljenjem Solnograškega nadškofa prepustil Ulriku Wallsee-skemu več Solnograških fevdov v Ptuji in okolici. ³⁾ Tukaj se imenuje ne le župnik Ptujski, ampak tudi vicedom v Lipnici.

Omenjeno leto 1396. je bilo za Ptuj in okolico osodepolno, kajti prirabljali so Turki, najhujši sovražniki krščanstva prvokrat na slov. Stajar. Ta prvi naval krvoločnih Turkov je vreden, da o njem obširneje govorimo in zlasti to prevdarimo, kako je iz razvalin, ki jih je turška besnost takrat v Ptuji zapustila, vsa prenovljena vstala sedanja veličastna cerkev sv. Jurija.

Potem ko so bili Turki Bolgarsko popolno podjarmili in tudi Vlaško v svojo oblast dobili, stala jim je pot na Ogersko in od tam v naše kraje odprta. Kristjani so se sicer pod poveljem Ogerskega kralja Sigmunda zbrali, da bi Turčinom pot v naše dežele zastavili, a zelo, zelo so se prevarili. Dne 28. sept. l. 1396. premaga Bajesid pri Nikopolji krščansko armado in marsikateri slovenski sin izdihnil je na krvavem bojišču svojo dušo.

Tri dni je Bajesid počival na bojišču, po tem pa se je s svojimi trumami obrnil proti Ogerski. In zdaj drvijo zmage pijani Turčini na desnem bregu Donave urno naprej, prebrodijo Mitrovici nasproti Savo ter se kakor pogubonosna povodenj razlijejo na vse strani. Nekateri ropateljne čete so se spustile ob Dravi dalje naprej ter so čez Medjimurje prihrule prvokrat na Stajarsko.

Ravnokar so se razveseljevali ljudje s trgatvijo, ki je tistega leta bila precej bogata, kar se na brzih in lehkkih konjičkih privlaajo goste trume brkastih vojakov, kakoršnjih Slovenci do tačas niso še nikdar videli. Imeli so prostrane hlače iz rudečega suknja in široke modre jope, na glavi pa velik razploščen zavitek večinoma bele barve. Njih sablje so bile zakrivljene, namesto pušk so pa imeli večjidel loke in tule polne pušcic, katere so žveplenkami ovite zapalili in po strehah metali. In o groza!

¹⁾ Listina v deželni arhivu v Gradcu.

²⁾ Knezoškofjski arhiv v Gradcu.

³⁾ Deželni arhiv v Gradcu.

Od Središča do Ptuja se je nebo v gost dim zavilo, po tleh pa je bila gnjusoba, da je bilo joj in strah, kajti kamorkoli so Turčini dospeli, zapuščali so za seboj le pogorišča, razvaline in znamenja nezaslišane grozovitosti.

Zdaj se pridrvi ljuta druhal pred Ptuj. Mesto, ki takega pohoda ni pričakovalo, je bilo le za silo utrjeno. Zato so se ga Turčini z lahkega polastili, še laglje izropali in potem zapalili. Brez posebnega truda so polovili prestrašene meščane in deželane v okolici ter 16.000 ljudi, mož, žen in otrok v živino in drugim imetjem seboj gnali proti Ogerskemu in dalje v Azijo v bitko sužnost. (Dalje prih.)

Smešnica 35. „Kedaj ima berač dobro uro?“ „Kedar gre iz Maribora v Hoče“.

Razne stvari.

(Najvišje potrjenje.) Svitli cesar so potrdili izvolitev odbora za okraj Celje ter sta gg. dr. Srnec, kot načelnik in J. Hausenbichler, kot njegov namestnik, storila v torek, dne 27. avgusta službeno prisego.

(Imenovanje.) V novi jetnišnici v Mariboru je imenovan za višjega ravnatelja g. J. Markovič, doslej ravnatelj na enakem mestu v Ljubljani.

(Veselico) priredi čitalnica v nedeljo, dne 8. septembra 1889, v svojih prostorih v Ormoži. Vspored je ta-le: 1. Glediščna igra: „V Ljubljano jo dajmo“, izvirna veselo-igra v 3 dejanjih, spisal Josip Ogrinec in potem petje šesterih slov. pesmi, ki jih poje mešan in deloma moški zbor. Začetek je ob 1/2 7. uri zvečer. Vstopnina znese za osebo 30 kr. Odbor.

(Podružnica) družbe sv. Cirila in Metoda za Slovenjigradec ima svoje zborovanje, dne 1. septembra ob 4. uri popoldne pri „Taubenbirtu“ v Šentjanži in 8. sept. ob 4ih popoldne pri g. Roginu v Podgorji. K obilni udeležbi vabi Odbor.

(Duhovske vaje) vršé se v Mariboru te dni za č. duhovščino naše škofije in vodi jih č. g. P. Viktor Kolb iz reda oo. jezuitov. Vdeležuje se jih 67 duhovnikov.

(Krajni šolski svet.) V Podčetrtku so odložili vsi udje kraj. šolsk. sveta svoje mesto, to pa, ker je načelnik v tem svetu lutrovec J. Schober. Možu se očita, da je kupoval glasove pri volitvi v ta svet in je vrhu tega še obsojen za voljo nemira po noči. Nemec pa je, se ve, da od pet do glave in to je krivo, da še najbrž — ostane na svojem mestu.

(Mestni odbor.) V Brežicah so ti-le gg. v mestnem odboru: dr. Srebre, župan, Pavel Haider, Andre Levak, Jakob Lasnik in Delcott — svetovalci. „D. W.“ pravi, da so po nje menjenji vsi le bolj za silo.

(Tridesetletnica.) Prihodnjo angeljsko nedeljo (dne 1. septembra) bo 30 let, odkar Slovenske gorice prispadajo k Lavantinski škofiji, 30 let bo, da so knezoškof Slomšek s tadanjim preč. stolnim kapitolom, mestno farno cerkev sv. Janeza Krstnika v Mariboru kot stolno cerkev v posest vzeli. Škof Slomšek so umrli in umrli so vsi, ki so bili z njimi iz Št. Andraža v Maribor prišli; živijo le še edini msgr. Fr. Kosar, ki sedaj našo škofijo vodijo. Ohrani nam jih Bog še mnoga leta!

(Redka slavnost.) Veleč. gosp. Franc Globočnik, zlatomašnik, kn. šk. duh. svetovalec, odlikovan z zlatim križcem s krono za zasluge in župnik že 36. leto v Št. Juriju na Taboru, bode slovesno daroval svojo biserno mašo, dne 15. septembra t. l. v Št. Juriju na Taboru.

(Umrl) je O. Tomaž Žunič v samostanu čč. oo. frančiškanov v Mariboru. Dosegel je 70. leto svoje dobe. Naj počiva v miru!

(Nagla smrt.) Alojzij Šantelj, posestnik v Biserjanah, župnije sv. Jurija na Ščavnici, je na naglem umrl pri kovači A. Šagrnu in sicer v tem, ko mu je le-ta podkoval konja. Pravi se, da je bil prepoln žganja.

(Sadjerejsko društvo) Ščavniško ima prihodnjo nedeljo, dne 1. septembra svoj občni zbor pri svojem predsedniku g. A. Kreftu, veleposestniku v Očeslavih.

(Cvetoča jabelka.) Na občinskem posestvu v Hardeku pri Ormoži cvete jabelka skorej kakor spomladi, ob enem pa ima že tudi zrela jabelka iz spomladnjega cvetja.

(Konjska dirka.) V nedeljo, dne 8. septembra bode ob 2. uri popoldne na Cvenu pri Ljutomeru konjska dirka. Daril je v celem 11, pogoji dirke pa so, kakor po navadi.

(Obč. očetje) na Slatini imajo plateža blizu 500 gld., ker so se lani podpisali na poli, na katero sta še le, kakor se pravi, pozneje župan Ogriseg in tajnik Miglitsch zapisala žaljiv sklep obč. zastopa gledé štirih znanih rodoljubov. To je bil pač drag podpis!

(Tatvina.) Okoli Ormoža se godé sedaj po gostem tatvine. Kakor se kaže, pa so tatje tujei in more biti cigani, ki se klatijo ob hrv. meji. Doslej pa še le-teh v malem času niso videli v Ormoži.

(Dve meri.) Kaj vse sme človek, če trobi v rog nemškutarjev, to kaže župan na Slatini, g. Janez Ogriseg. V druge krème pride hitro, ako je v kateri godba čez čas, v svoji krémi pa trpi drage volje, če pride na to, tudi tepenje. V tem še ne mara celo za žendarje veliko.

(Delalci.) V Hrastniku in v Trbovljah se je sopet delo pri tamošnjih delalcih pričelo in sta se vladna moža, c. kr. okr. glavar dr. Wagner in komisar O. Tax že vrnila v Celje. Veliko si delalci niso pridobili in torej je le vse „premirje“.

(Slabe ceste.) Tako slabih občinskih cest, piše se nam iz Kuršinec pri Mali nedelji, nema menda nobena vas, kakor Kuršenska. Od gostilne Martina Kosija je jako slaba tje v vas; ko bi se človek peljal po nji, voz bi obtičal, ne bi mogel ne naprej, ne nazaj.

(Velika riba.) Sem ribič v Dravinji, — Sem ribce lovil, — Sem mrežo postavil, — Sem soma vlovil. Dne 2. avgusta t. l. smo soma 30 kil težkega pri Hamrah iz Dravinje potegnili. Štiri moške je semtertje metal.

Listič uredništva. Č. g. J. M. v G.: Hvala, ne pojde v koš, toda prosimo Vas potrpljenja. — G. K. K. pri sv. D.: V prihodnji „C. pr.“ — G. J. P. pri sv. Lovr.: Žal a enacih zahval ne prinaša „Sl. G.“ -- Večim drugim: Kar imamo v rokah, vse pride v svojem času na vrsto, tedaj hvala!

Loterijne številke:

V Trstu 24. avgusta 1889:	2, 3, 82, 6, 43
V Lincu	71, 16, 19, 52, 37

Dva dijaka

se sprejmeta v stanovanje in hrano; več pové upravnistvo „Slov. Gosp.“ 1-3

Močen učenec

se sprejme pri

J. Kotzbecku,
lončarju v Mariboru. 1-3

Posestvo

s 3 orali zemlje, namreč 3 njive in 2 travnika, mlin in kovačija, hram in hlev se proda zavoljo družinskih razmer. Kje? Pové upravnistvo „Slov. Gosp.“ 3-3

Od visoke c. kr. namestnije dovoljena

zastavnic

od 1. avgusta t. l. vsaki dan razun nedelj in praznikov, odprta od 1/2. 9. ure predpoldan do 12. ure opoldne.

Da posojila na dragocenosti, blago in vrednostne papirje.

Maribor, Brunngrasse 6,

v prvem nadstropji. 3-3